

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra historických věd

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího práce)

Práci předložil(a) student(ka): Tereza Hronová

Název práce: Prachatické gymnázium 1945-1956

Vedoucí práce: PhDr. Jan Randák, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem předkládané diplomové práce bylo postžení, respektive přiblížení úlohy školy v čase poválečného Československa a v geografickém prostředí předcházejícího německého „záboru“. Autorka si dala za cíl zkoumat cíle, jaké si předsevzala škola v procesech budování lidově demokratického státu po květnu 1945 a následně i po únoru 1948. Pokusila se ověřit tezi, že tehdejší škola neměla žáky a studenty pouze vzdělávat, ale rovněž tak i vychovávat k chtěnému obrazu panujících poválečných či komunistických poměrů. Školy měly v ideálním případě opouštět adekvátně vzdělání, ale rovněž tak i relevantně vychování, uvědomějí a ke státu loajální lidé.

Takto stanovený cíl práce se jí v rámci textu podařilo na konkrétním příkladě prachatického gymnázia dokázat. Někdo by mohl sice namítnout, že jedna školní instituce nemůže vypovídat nic o obecně panujících poměrech; ovšem Tereza Hronová, v rámci zpracovávání skutečně jedné konkrétní školy, nespouštěla ze zřetele celospolečenský kontext. Výsledky jejího pozorování lze tak skutečně zobecnit, protože „její“ prachatické gymnázium je průběžně vztahované k širším poměrům.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Z hlediska obsahového považuji práci Terezy Hronové za podařenou. Kladně hodnotím její důkladný archivní výzkum a přehled po fondech týkajících se prachatického gymnázia. Ve své práci se však nevěnuje pouze kronikářskému sepsání jednotlivých událostí a významných momentů této instituce, ale s odkazy na dobový tisk a propagační i odbornější texty všeho druhu zodpovídá otázku *proč* se tak na daném gymnáziu dělo, nejen tedy pouze *jak*. Práce sice nevychází z žádných „třeskutých“ teoretických východisek a konceptů, ale sympatická je již samotným faktem, že si klade předem nějaké otázky, že stanoví konkrétní předpoklady, jimž logicky podřizuje směřování práce. Pokud bych se měl vyjádřit k proporcionalitě práce, pak jednoznačně musím potvrdit, že se jedná o práci autorsky původní, založenou na pečlivém archivním výzkumu – tedy ne „pouhá“ syntéza, ale primární archivní výzkum a autorský přínos.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Po formální stránce splňuje předkládaná diplomová práce všechny nároky kladené na práci diplomovou. Text je logicky a vhodně strukturován do navzájem navazujících částí. Jednotlivé části textu obsahují veškeré náležitosti. V úvodu si autorka vymezuje cíl práce a čtenáře seznamuje s možnostmi svého výzkumu. V závěru díla posléze rekapituluje výsledky bádání.

Kvituji i jazykový projev autorky. V dnešní době devalvace jazyka a upadání jazykové kultury (jež se nevyhýbá ani prostředí studentů vysokých škol) je třeba srozumitelný jazyk textu chválit. Práce je psána jasně, text je plynulý. Výkladové pasáže vhodně doplňuje citáty z dobových materiálů – archivních dokumentů, tisku i tehdejších brožur.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z *diplomové* práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkově tedy považuji práci za povedenou. Jedná se o výsledek primárního archivního výzkumu, který přináší informace nejen o samotné prachatické škole, ale rovněž i o obecnějším směřování poválečného i poúnorového školství – vzdělávací i výchovné činnosti. Pisatelka si je přitom vědoma skutečnosti, že různé oficiální proklamativní a normativní texty, na něž se odvolává, nevypovídají nic o jejich reálné recepci. Předkládá nám tudíž de facto ideální konstrukci toho, jak měla škola v čase poválečném až do roku 1956 fungovat. Nicméně snad každý badatel, který se zabývá tímto časem, potvrdí, že nástroje maximálně věrohodně zodpovídající otázky týkající se reálného dopadu a reflexe ústředních nařízení apod. se hledají obtížně. Sama Tereza Hronová si je naštěstí této „omezenosti“ vědoma.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

S výsledky práce jsem srozuměn, na autorku mám pouze jednu povšechnější otázku:

- V časovém rámci let 1945-1956 je možné hovořit o kontinuálním vývoji vzdělávacích a výchovných cílů ve školství (na příkladu prachatického gymnázia), či znamenal rok 1948 nějaký zásadní přelom, respektive v čem se jednotlivé etapy ohraničené rokem 1948 navzájem lišily a v čem lze hovořit o trvalejším trendu vývoje? Znamená rok 1948 vlastně nějaký zlom, a pokud ano, tak v čem?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Práci hodnotím známkou *výborně*.

Datum: 4. 5. 2012

Podpis:

Pozn.: Při nedostatku místa použijte přiložený list.